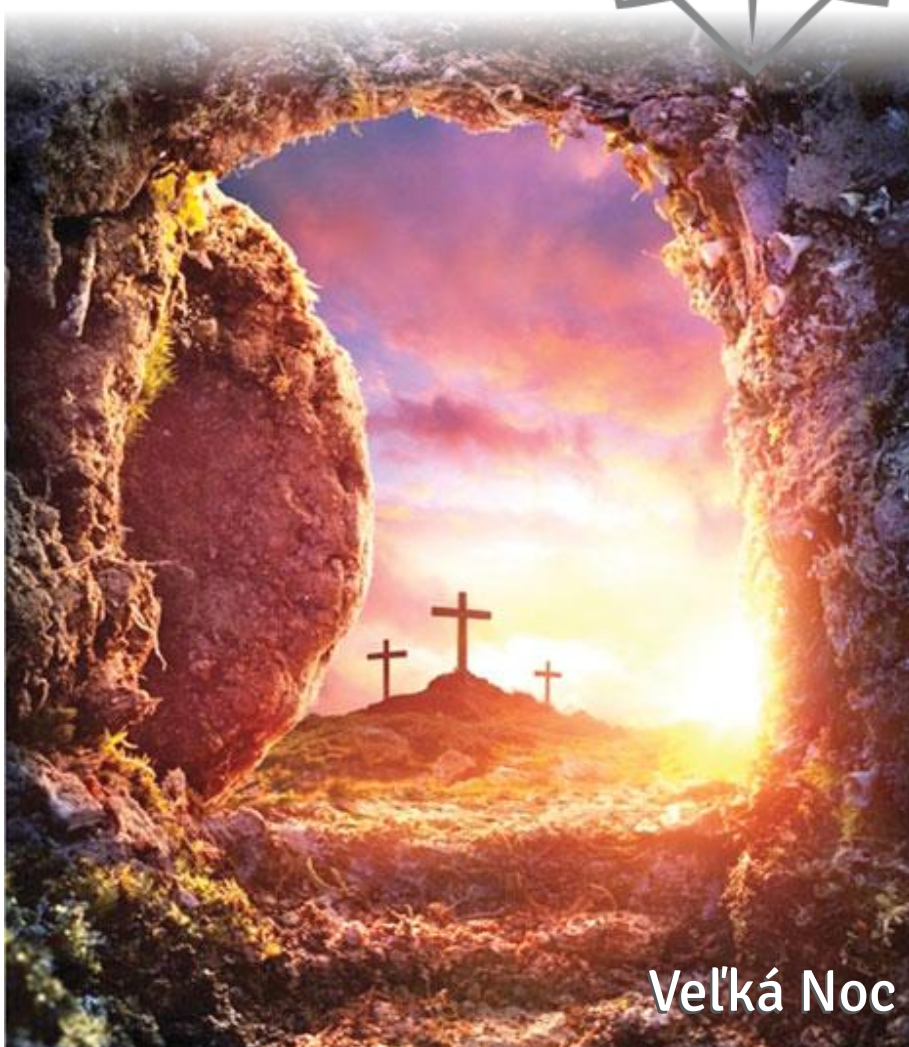

slovo

2/2022

Jar

ČASOPIS CIRKEVNÉHO ZBORU ECAV RANKOVCE

Veľká Noc

Vel'ká noc – o čom je?

■ Monika Beňová

V jednej z mojich kázni som napísala: „Kresťan, ktorý hovorí o Velkej noci, hovorí aj o vzkriesení Pána Ježiša Krista. Kresťan nosí na sebe znak Kristovho z mŕtvych oživenia. Taký človek vo svete preplnenom násilím a prítomnej smrti v priamom prenose dokáže povedať: Ale výsledok tohto všetkého je aj tak dobrý, lebo ho drží vo svojej ruke mocný Boh!“

V čase francúzskeho racionalizmu na Velkú noc z kazateľní kázali eseje o úžitku včasného vstávania namiesto skutočného Božieho: „CHRESTOS VOSKRES!“ Ľudia sa stávali ľahostajnými k skutočnej podstate Velkej noci. O to viac si dnes potrebujeme pripomínať jej poslanstvo vo svojich osobných životoch. Potrebujeme prijímať svedectvá o vzkriesení Božieho Syna, aby sme sa nestali frustrovanými zo svojho kresťanstva a neprepadli zúfalstvu dnešného sveta a doby, v ktorej žijeme.

Velká noc so svojim kresťanským obsahom o vzkriesení Krista obsahuje tri dôležité fakty:

- 1) Hrob ostal prázdny.
- 2) Ježiš je živý.
- 3) Moc oživiť má Boh, tu konal sám Boh!

Ak je toto všetko pravda, tak tomu, čo veríme, by mali veriť všetci ľudia na tejto modrej planéte, aby víťazstvo Ježiša prinieslo výsledky aj im! Ak je toto všetko pravda, čomu veríme, potom už ani pre nás smrť neplatí a je o nás dobre postarané. Odtiaľ náš pokoj

a radosť! ☺

1.) Kto dosvedčí prázdny hrob Ježišov? Všetci tí, ktorí sa tam prišli pozrieť. Len si predstavme strašnú situáciu, že by sme na cintoríne našli hrob otvorený a – prázdny! Mrazivá predstava. Vo filmoch vtedy ide o prácu nejakej mafie alebo vykrádačov hrobov.

Napodiv – svedkami prázdneho hrobu sú práve nepriatelia kresťanstva, Židia, ktorí dodnes rozširujú klamstvo o tom, že to boli učenici, ktorí ukradli svojho Pána. Aj iní nepriatelia evanjelia sa ku lži pridávajú – rovnako sa totiž píše v islamskom Koráne.

Pravdou je ale, že keď čakáte zlodeja, tak ho budete čakať dobre pripravení. Židia sami postavili stráž k hrobu, aby sa nič také nestalo! A predsa...

2.) Kto videl Ježiša živého? Profesor Garry HABERMAS hovorí: „Neexistuje síce ani jeden očitý svedok Ježišovho zmŕtvychvstania a teda nijaký záznam, ako sa to v skutočnosti udialo. Napriek tomu existujú dve skutočnosti, ktoré potvrdzujú Ježišovo vzkriesenie – prázdny hrob a svedectvá ľudí, ktorí sa s Ním stretli po Jeho ukrižovaní.“

Vydávať svedectvo dnes je ešte ťažšie, pretože už nežije nik z Ježišových súčasníkov, ktorí by dosvedčili prázdny hrob alebo vôbec smrť. Ale nežije už ani nik z Napoleonových súčasníkov a predsa veríme, že sa všetko udialo a tento Francúz jestvoval!

O Ježišovi svedčia ľudia, ktorí Ho zažívajú vo svojich životoch. Existujú situácie, keď sa Kristova moc

zreteľne dokazuje.

Všelijaké múdre heslá sú a vždy boli populárne. Jedno hlásalo protináboženskú myšlienku: „Nedôverujte mŕtvemu!“ Pre veriacich sa však stalo o to väčšou posilou a prijali ho za svoje: „Áno, nedôverujeme mŕtvemu, ale živému, zmŕtvychvstalému!“

Krista, ktorý bol po svojej smrti živý, videlo niekoľko žien, 11 učeníkov a zrejme bol aj na nejakom veľkom zhromaždení, o ktorom apoštol Pavel svedčí v 1. liste Korintským, keď hovorí o Ježišomom „zjavení sa naraz viac ako 500 bratom“. Nám stačia tieto svedectvá o to viac, keď na dosvedčenie vierohodností trójskej vojny nám stačí svedectvo jediného muža.

3.) Tretím dôvodom našej veľkonočnej radosti je istota, že Ježiš je Božím Synom, ba že je Bohom samotným! S týmto majú niektoré kvázikresťanské spoločenstvá problémy.

V histórii cirkvi jestvovalo mnoho názorov proti božstvu Ježišommu, napr. ariáni, patripasianisti a mnohí iní. Že v celom diele oživenia mŕtveho Ježiša má prsty Boh, to je jasné. Dať život nemá v moci žiaden človek. Ježiš bol mŕtvy – ukrižovanie a predošlé mučenie úplne zničilo telo – duch však bol hotový na nové pokračovanie (Mk 14,38). To Ježiš vedel už dopredu.

Evanjelista Ján na začiatku svojho evanjelia stotožňuje Krista s Božím slovom (J 1,1-5). Kristom povstal tento svet, Kristus je Boh sám! Tento Boh vykonal vzkriesenie. V tohto Boha verím aj ja, aj vy, tento Boh pokorí našu smrť i naše

utrpenie. O tomto je veľká noc!

Na koniec mi dovoľte jeden príbeh:

V roku 1799 generál Massena pritiahol so svojím väčším vojskom k rakúskemu mestu Feldkirch. Bolo práve veľkonočné ráno. Nabrušené bajonety francúzskych vojakov odrážali ranné slnko a ich odraz v meste spôsoboval paniku. Predstavení mesta chystali pre generála deputáciu, aby ušetril mesto. Ľudia boli bezradní a pripravovali sa na najhoršie.

Farár vyzýval obyvateľov: „Dnes je Veľká noc. Vidíme, v akom sme rozpolžení, vlastnou silou sa neobránime. Máme deň vzkriesenia Pánovho, nech teda znejú veľkonočné zvony. Odbavíme služby Božie ako obyčajne a v ostatnom sa odovzdáme do rúk Hospodina.“ Mešťania ho poslúchli a nahrnuli sa do kostola. Záhlaholili veľkonočné zvony ... ale tie Francúzov veľmi prekvapili. Považovali ich za prejav radosti, že v noci pritiahlo rakúske vojsko, aby mesto oslobodilo. Preto generál Massena dal príkaz k odchodu. Keď zvony prestali znieť, na návrší nebolo ani jedného Francúza.

Veľkonočné zvony znejú každý rok a každý rok nám Veľká noc prináša posolstvo nádeje a radosti: „Kristus umrel pre naše hriechy podľa Písem a bol pochovaný a v tretí deň bol vzkriesený podľa Písem...“ (1K 15,3-4). Veľká noc nám aj tento rok zvestuje:

- 1.) hrob je prázdny,
- 2.) Ježiš žije a
- 3.) mocný Boh koná veľké skutky!■

Verš mesiaca

■ Monika Beňová

Mária Magdaléna šla a oznámila učeníkom: „Videla som Pána!“ a že tieto veci jej On povedal. Ján 20,18

Vo všetkých štyroch evanjeliách ide Mária Magdaléna vo veľkonočné ráno k hrobu. V Markovom, Matúšovom a Lukášovom evanjeliu tam ide spolu s ďalšími ženami. No v Jánovom evanjeliu sa k hrobu vydáva celkom sama. Jej láska k Ježišovi ju poháňa späť k hrobu, v ktorom videla ležať jeho telo.

Mária čaká, že nájde hrob v takom stave, v akom ho zanechala. Keď však vidí, že kameň, ktorý bol privalený k hrobu a zapečatený, je teraz odvalený, ani nenazrie dnu. Reaguje inštinktívne a hneď volá o pomoc. Nepovie si: „Jasné, veď on vstal z mŕtvych.“ K tomu dospeje neskôr, nie hneď. Viera je cesta, putovanie. Nie je to niečo, čo sa dá rýchlo nadobudnúť; väčšinou si vyžaduje istý čas.

Je celá uplakaná a má pocit, že je stratená a zmätená. Ježiš je mŕtvy a teraz ešte aj ktosi ukradol Jeho telo. Je celá bez seba – tak, ako by bol v jej situácii každý z nás. Počas Ježišovho pozemského života kráčala po Jeho boku. Ježiš ju oslobodil od démonov, ktorí ju sužovali, a voviedol ju do spoločenstva svojich nasledovníkov. Počúvala Jeho kázne, podobenstvá a jedla pri Jeho stole. Dokonca Ho aj finančne podporovala. Teraz však nič nechápe.

Poznáme jej príbeh. Vieme, akou radosťou sa skončí. No teraz je otázkou Kde som v tom príbehu ja?

Dni Pôstneho obdobia nás pozývajú vydať sa do hlbín nášho stretnutia s Ježišom. Ježiš Máriu nepokarhal za to, že horúčkovo hľadala Jeho telo, ani za to, že nepochopila, čo znamená prázdny hrob. Nevyčítal jej, že Ho nespoznala, ani ju karhal za to, že pre nedostatok viery plakala. Stretol sa s ňou v stave, v akom bola; na tejto svojej ceste ho spoznala a On jej potom dovolil postupne pochopiť význam svojho života, smrti a zmŕtvychvstania.

Áno, Máriino putovanie vo viere sa javí pomerne rýchle. Udalosti pri hrobe sa pravdepodobne udiali v priebehu niekoľkých hodín. Väčšina z nás potrebuje viac času – možno štyridsať rokov, ako dávni Izraelci, alebo štyridsať dní tohtoročného Pôstu. No na množstve času, ktorý potrebujeme, až tak nezáleží. Ježiš sa s nami stretáva tam, kde sa na svojej ceste nachádzame, a pozýva nás na hlbšie stretnutie.

Mária Magdaléna si myslela, že jej putovanie s Ježišom sa skončilo, keď do hrobu položili Jeho telo. No Ján nám ukazuje, že Márii sa navždy zmenil život v okamihu, keď Ježiš završil jej vieru. Dovoľme nášmu Spasiteľovi, aby završil aj našu vieru tým, že vstúpime do Jeho bezprostrednej blízkosti. Zamerajme sa na Jeho hlas a vnímajme Jeho láskavé dotyky. A On pred nami postupne odkryje svoju moc vzkrieseného a víťazného Pána nad životom i smrťou. ■

Mílniky reformácie 500 rokov – z rytiera Juraja znovu Martin Luther

■ Ľuboslav Beňo

Nútený, ochranný pobyt na hrade Wartburg po tom, ako nášho reformátora v máji pred rokom pri falošnom nájazde uniesli, sa 1. marca 1522 skončil. Na hrade sa mních zmenil na rytiera. Aby ho nik nespoznal, nechal si narásť vlasy a bradu, vyzliekol si habit a obliekol nové, elegantné šaty. Junker Jörg – rytier Juraj však na hrade aj tak vzbudzoval pozornosť, pretože neúnavne najmä za stolom pracoval, písal a vydával jednu knihu za druhou. Medzi ne počítame aj celý nemecký preklad Novej zmluvy, ktorý urobil za neuveriteľných 73 dní.

Lenže ťahalo ho to aj späť do virvaru všedných dní za múrmi pevnosti, najmä do Wittenbergu, kde prebiehala búrlivá diskusia o tom, ako by mala reformácia pokračovať. Má ísť radikálnejším smerom – čo presadzoval najmä Karlstadt? Farár má naďalej vystupovať v kňazskom rúchu, alebo má radšej používať civilný odev? Čo s hostiou, telom Kristovým, dať ho naspäť do ruky všetkých veriacich, ako to bolo kedysi? Iba nemecká bohoslužba, už žiadna latinská omša? Bolo toho veľa.

Preto sa napokon 1. marca vydal na cestu domov cez Jenu. Kým ho ešte ľudia nepoznali, pýtal sa stále ako rytier

neznámeho študenta (dnes už jeho meno poznáme – J. Kessler), čo si ľudia myslia o Lutherovi. Dozvedel sa, že kým jedni si ho vážia a ďakujú za neho Pánu Bohu, iní ho odsudzujú ako kacíra. Napokon do Wittenbergu dorazil 6. marca, hoci bol stále pod ríšskou kliatbou. Z rytiera sa doma stal opäť mních – s tonzúrou a typickým rúchom, až kým ho nadobro o dva roky neodložil.

Hneď v nedeľu 9. marca začal Luther svoju známu sériu kázni, ktorými zvrátil mnohé zmeny, ktoré medzitým radikáli zavádzali. Vysvetľoval v nich sporné otázky učenia, ako pohľad na osobnú zodpovednosť kresťana, jeho slobodu, ohľaduplnosť či trpezlivosť. V reakcii na to niektorí radikáli ustúpili (Zwilling), iní, namrzení, ho radšej opustili (Karlstadt).

V apríli 1522 začína podobná reformácia cirkvi aj vo Švajčiarsku, kde už vtedy oblúbený zürišský kňaz Ulrych Zwingli spisom vystúpil proti príliš zákonníckym spôsobom vtedajšej katolíckej cirkvi. Jeho reformačná teológia mala trochu odlišné dôrazy ako Lutherova, neskôr dostala ľudové pomenovanie ako kalvínska po jeho nástupcovi Jánovi Kalvínovi. ■

ŠAMGAR

■ Monika Beňová

Hebrejský výraz šofet, ktorý v našej Biblii prekladáme ako „sudca“, skôr znamená akýsi „vojenský vodca“, alebo „vysloboditeľ pred skutočnou porážkou“.

Sudcovský úrad v kmeňovej konfederácii Izraelcov nebol dedičný, v čom sa značne líšil od úradu kňaza a neskôr tiež od úradu kráľa. Sudcovia prichádzali podľa toho, ako to Hospodin uznal za vhodné a ako prichádzali jednotlivé situácie v Izraeli. Ich úloha bola veľmi jasná a zrozumiteľná – mali doviesť kajúci ľud k obnoveniu správneho vzťahu s Hospodinom a k víťazstvu nad nepriateľmi. Kvalita týchto „sudcov“ spočívala v ich charizme, duchovnej sile, ale tiež v telesnej konštrukcii či jednoducho na Božom predurčení (napr. Samson). Pod vedením týchto sudcov mohli izraelské kmene úspešne poraziť a zahnať svojich protivníkov.

V knihe Sudcov nájdeme spomenutých tzv. „veľkých sudcov“, ku ktorým radíme Gideóna, Samsona, Jefteho, Deboru..., no tiež aj tzv. „malých sudcov“, o ktorých je zmienka len v jednom, alebo dvoch veršoch v celej knihe. V rubrike Kniha Sudcov sa venuje práve tým tzv. „malým sudcom“. Nemáme o nich napísané veľa, no napriek tomu nás môžu mnohému naučiť.

V 3. kapitole, 31. verši tejto knihy máme jednu z dvoch veľmi krátkych zmienok o sudcovi menom Šamgar: „Po ňom nastúpil Anátov syn Šamgar; ten pobil

šesťsto Filištíncov voliar-ským bodlom, a tiež vyslobodil Izrael.“ Druhýkrát sa s jeho menom stretávame pri Debore, ktorá spomína v jednej vete jeho existenciu. Aj keď je o tomto mužovi v Božom Slove takmer zanedbateľná zmienka, môžeme sa z jeho života naučiť tri dôležité fakty.

NEBOL TEN NAJLEPŠÍ

Pôvod mena Šamgar nie je hebrejský, ale kanaánsky. Vyvolený izraelský národ si nemal brať za mužov/ženy ľudí z pohanských národov, ktorí uctievali iných bohov. Šamgar bol ale pravdepodobne aj Žid, aj pohan. Vôbec nie najlepší z najlepších, ale človek, ktorý sa narodil z nedorozdržania pravidiel. Neposlušnosti voči Pánu Bohu. Podľa ľudských kritérií bol odpísaný na obyčajný život. Určite nemal predpoklady byť „najlepším z najlepších“ podľa ľudských kritérií a hodnotení. On sa ale stal vysloboditeľom Izraela. Nepozeral sa na seba so slovami: Nie som ten najlepší. Jeho pohľad bol upretý na Boha, ktorý je najlepší.

NEMAL SPRÁVNE PREDPOKLADY

Podľa „zbrane“, ktorou zabil 600 Filištíncov, sa dá predpokladať, že Šamgar bol roľník. Nie vojak z výcviku. Nie človek, ktorý vedel narábať so zbraňou. Nie muž, ktorý bol na to cvičený, aby zabíjal. Bol to obyčajný človek, ktorý obrábal pôdu a staral sa o dobytok. Chýbali mu roky skúsenosti v boji. Ale on sa nepozeral na svoje predpoklady, ale na to, že Pán Boh má všetky potrebné predpoklady.

NEMAL POTREBNÚ VÝZBROJ

Šamgar nemal dokonca ani správnu potrebnú výzbroj na to, aby mohol pozabíjať 600 filištínskych mužov. Po ruke mal iba voliarske bodlo. Bol to pravdepodobne roh vola. Čo určite nie je zbraň, ktorú si vieme predstaviť, že si ju so sebou vezme, aby sme sa postavili nepriateľovi. No bolo to to jediné, čo mal Šamgar po ruke, aby mohol naplniť Božie povolanie.

Šamgarovi nezáležalo na tom, že nie je ten najlepší, že nemá správne predpoklady a ideálne vybavenie. Vo svojom obyčajnom živote sa spoľahol na Pána Boha, a On s jeho životom urobil neobyčajné veci. Človeka, narodeného z nedodržania Bohom daných pravidiel, obyčajného roľníka a pastiera, s jednoduchým volským bodlom, si Pán Boh mocne použil k tomu, aby

oslobodil svoj ľud z rúk Filištíncov.

A tak na záver otázky na rozmýšľanie:

- ♦ Ako často sa pozeráš na všetky svoje nedostatky a chyby a odmietaš Božie povolanie?
- ♦ Dokedy chceš podceňovať Božie konanie vo svojom živote?
- ♦ Čo sa ti môže stať, ak sa prestaneš pozerieť na svoj vlastný potenciál, ale svoj pohľad obrátiš na Pána Boha s nekonečným potenciálom? ■

Zdroje:

Júlia Marcinčová: „Máš väčšie predpoklady, ako si vieš predstaviť“

Biblická literatúra – Sudcovia:

Dôležitosť a úloha

Wikipédia - Šamgar

Manželský večer, Čakanovce, 13.2.2022

Svedectvá z dobrovoľníctva v rámci vojny v Ukrajine

V čom ťa Pán Boh vyučoval pri tvojej službe na slovensko-ukrajinskej hranici?

Často počúvame o úžasných misionároch, vďaka ktorým Pána Boha spoznali celé predtým pohanské ostrovy, počúvame o lekároch, ktorí zachraňujú ľudské životy vo vojnových oblastiach na úkor vlastného bezpečia a počúvame o množstve iných veľkých ľudí, ktorých práca priniesla Božiemu kráľovstvu obrovské ovocie. Pán Boh ma však pri tejto službe učil tomu, že niekedy aj jeden úsmev, objatie, či pohár teplého čaju dokáže spraviť obrovský rozdiel. Učil ma, že aj zdanlivo malé veci vedia spôsobiť veľkú zmenu. Taktiež ma vyučoval v tom, aké dôležité je byť ochotným poskytnúť Božiemu kráľovstvu všetko čo mám, či už ide o čas, spánok, vlastné pohodlie alebo materiálne prostriedky.

■ Šimi

Ako vnímaš prítomnosť utečencov z Ukrajiny vo svojom dome?

Čím sa ťa cez ich prítomnosť Pán Boh dotýka?

Ako keby u nás bývala nejaká vzdialená rodina. Vo svete sú ľudia, ktorí potrebujú pomocť a my sme tu ako cirkev, ako Božie deti, aby sme stáli v prvej línii

pomoci. Nevieť ani po rusky a ani po ukrajinsky, a napriek tomu sa dokážeme pochopiť a porozumieť si. To sú také malé zázraky.

■ Tomi B.

Čo ťa viedlo, povzbudilo k tomu, že si sa stala dobrovoľníčkou, že si sa odhodlala pomáhať utečencom z Ukrajiny?

Čo ma viedlo? No ťažko povedať, zdalo sa mi to logické, prirodzené a zároveň ako jediná vec, ktorú viem ako študent urobiť. Nechcela som byť nečinná, lebo som bola dosť nešťastná zo situácie, a tak som šla so spolužiakom raz pomáhať na stanicu a raz sme boli na hranici s kamarátkou z mládeže. Samozrejme, že sa za situáciu aj modlím a keď budem mať čas a bude treba dobrovoľníkov, tak rada pôjdem zas, lebo je to mojím spôsobom aj služba Bohu, keď sa staráme o ľudí v núdzi.

■ anonymná služobníčka z nášho zboru

Opíš svoj najsilnejší zážitok z tvojej služby utečencom na hranici s Ukrajinou.

Môj najsilnejší zážitok je trochu netradičný, pretože vlastne nejde o zážitok ako o uvedomenie si. Na hranici sú rôzne stanovišťa, na ktoré dobrovoľníkov rozmiestnia. Ja som bola v tzv. modrom stane

so svojou spolužiačkou. Našou úlohou bolo, keď prišiel autobus, povedať ľuďom kde sú, ponúknuť im kávu alebo čaj, dať im balíček so základnými vecami a venovať im zopár úsmevov. Okrem autobusov však okolo nášho stanu prechádzali aj kamióny a dodávky smerom z aj do Ukrajiny.

Zvyčajne si nás šoféri nevšimli, ale niektorí sa spýtali, či im neuvaríme kávu alebo sáčkovú polievku. Raz prišiel jeden kamionista - Ukrajinec a spýtal sa, či mu neuvaríme kávu, kým čaká, že mu skontrolujú kamión. S tým nie je žiaden problém... Potom sa spýtal, či nechceme vidieť jeho fotky z Ukrajiny. Myslela som si pôvodne, že pôjde o fotky prírody, ale žiaľ sa tak nestalo. Celú galériu mal plnú tankov a rozbitých budov. Vtedy mi to prišlo nepríjemné, a pýtala som sa samej seba, prečo má niekto plnú galériu takých strašných vecí?! No potom nastúpil do kamiónu, ani sa neobzrel a odišiel. Späť na Ukrajinu, kde padajú bomby na ľudí, kde sa ľudia skrývajú v pivniciach, kde sa strieľa na obyčajných civilistov, ktorí nič zlé nespravili. A až potom mi došlo, že bol na chvíľu v bezpečí. V bezpečí v NAŠEJ krajine, kde z Božej milosti máme mier

...a že po tej chvíli čo bol tu, sa ani neobzrel a vracal sa naspäť do svojej krajiny, kde sa to bezpečie a mier prednedávnom vytratilo.

■ **Gabika B.**

Čím ma oslovila služba v krízovom centre v priestoroch kúpaliska Červená hviezda?

Keď som sa tam prvýkrát prišla pýtať, kedy a či vôbec môžem prísť, stretla som sa s absolútnym chaosom plnom presúvajúcich sa ľudí, ktorých sa dobrovoľníci snažili nejako zvládať. Keď sa mi konečne podarilo odchytiť vedúcu, tá mi nemala čas venovať ani pár minút, bola stále v pohybe, stále niečo riešila pomedzi to, ako mi povedala základné informácie. Stále mi rezonuje v ušiach „Beriem ťa aj hneď!“

Skončila som nakoniec v bufete. Mastila som chleby, rožky, robila kávu a čaj, rozdávala polievky, deťom jogurty, či palacinky... Boli tam chvíle, keď bol strašný nával nových ľudí, no aj chvíle voľnejšie. Nebol však čas si ani sadnúť, ani niečo zjesť. Stále bolo čo robiť.

Čo ma oslovilo? Snaha dobrovoľníkov urobiť aj viac, než je v ich silách. Vôľa ľudí obetovať svoj voľný čas pre druhých. Ochota ísť do obchodu a kúpiť za vlastné peniaze denko, lebo sme doslova nemali na čom krájať zeleninu. A úžasné slovo povzbudenia vedúcej Mirky: „Ste úžasné, je super, čo robíte; ale kto potrebuje ísť, choďte domov, aj vy ste dôležití, nevysilte sa!“

Nie, nefungovalo všetko možno tak, ako malo. Nie vždy som vládala, a nemohla som tam ísť slúžiť často. Ale nedá sa ani pár slovami opísať, ako veľa je niekedy iba podať kávu tomu, kto

nespal už dva dni, a koľko málo niekedy stačí, aby sa dieťa usmialo.

„Veru, hovorím vám: Čokoľvek ste urobili jednému z mojich najmenších bratov, mne ste urobili.“ Mt 25,40

■ **Katka H.**

Ako vnímaš prítomnosť utečencov z Ukrajiny u nás na Slovensku?

Stretol som viacero Ukrajincov a s takmer všetkými mám iba dobré skúsenosti. Okrem toho ako kresťan vnímam, že by som mal týmto ľuďom pomáhať. Keď vidím aj ich situáciu, som vďačný, že nemusím utekať pred vojnou ako oni.

Čo prežíváš pri prvom kontakte s nimi na hranici?

Kontakt na hranici bol s Ukrajincami vždy veľmi krátky, bol som tam viackrát, ale vždy iba počas nočnej smeny. Väčšina Ukrajincov sa cez hranice ponáhľala. Tí ľudia, ktorí sa zastavili, boli vďační za čaj, kávu a nejakú bagetu, ktorú sme im dali, prípadne za pomoc s odvozom kufrov. Deti potešili hračky, ktoré od nás dostali. Ja som bol rád, že som im mohol s týmito jednoduchými vecami pomáhať. Boli prípady, kedy sa ľudia rozplakali a boli dojatí z toho, že im niekto pomáha...

■ **Tomi P.**

Hudobné okienko

■ Lenka Grešová

Milí bratia a sestry, keď som bola oslovená napísať o veľkonočnej piesni, prvá, ktorá mi napadla, bola pieseň č. 600 Kristus vstal z mŕtvych, haleluja. Prečo? Už od útleho detstva je to moja najobľúbenejšia pieseň. Nielen z toho, že melódia je nádherná a rytmická, ktorú som ako dieťa vnímala asi najviac. Postupom času, ako som zrela, som začala vnímať jej slová.

Keď som začala hľadať o nej niečo viac, veľa som nezistila, iba to, že pochádza z Tanzánie, čo je napísané aj v evanjelickom spevníku pri nej. Ale dôležitejšie pre mňa je to, čo som v našla slovách, ktoré tam spievam. Hovoria nám o úžasnej správe, čo sa stalo pred 2000 rokmi, že Pán Ježiš Kristus vstal z hrobu, porazil smrť, vybojoval víťazstvo pre nás a stal sa naším Spasiteľom, mojím Spasiteľom. Pán Ježiš nám vraví o tom, aby si sa radoval. Áno, ty, milý brat a milá sestra. Radujme sa zo vzkrieseného Pána Ježiša Krista a ohlasujme to druhým ľuďom, rodine, priateľom, atď. Ponúkol mi nový život, a som vďačná, že som ho mohla prijať za svojho Spasiteľa.

Prajem aj vám radosť zo vzkrieseného Krista. Prišiel kvôli nám, tebe aj mne. Ohlasujme túto radosť do nášho okolia a spievajme HALELUJA, Kristus vstal z mŕtvych. ■

„Odpusť im, Otče, lebo nevedia, čo činia!“

■ Katarína Hašková

Stalo sa mi už mnohokrát, že som sa v triede musela zhlboka nadýchnuť aj vydýchnuť. Niekedy až žasnem, čoho všetkého sú žiaci schopní. Alebo práve neschopní pochopiť, naučiť sa, dodržať... Ako ich učiteľka viem, kde robia chybu, viem, kam ich takéto správanie dovedie, zároveň si však uvedomujem, že to nie som schopná im vysvetliť. Alebo inak: mnohí z mojich žiakov jednoducho nie sú pripravení počúvať a nasledovať dobre mienené rady, pretože to „vedia lepšie“.

Nechcem sa vôbec porovnávať s Pánom Ježišom, keď visiac na kríži bol terčom posmeškov a urážok. Nie, moje rozčarovanie nad mojimi žiakmi ma vedie iba do väčšieho úžasu nad láskou a trpezlivosťou, ktorú Pán Ježiš prejavil tým, ktorí si to vôbec neuvedomovali. Ktorí boli presvedčení, že to „vedia lepšie“. Pán Ježiš im nehrozil, nekričal na nich, nedal im nijaký trest či poznámku. On im odpustil, ba modlil sa za nich. Rozumel im a miloval ich. Aj za nich zomieral.

Apropo, kolkokrát som ja konala nerozumne? Kolkokrát som tvrdohlavo stála na svojom, lebo som to „vedela lepšie“? Kolkokrát aj za mňa zaznelo: „Otče, odpusť jej, lebo nevie, čo činia!“?

Kolkokrát to znelo za teba? ■

Január a február 2022 v našom cirkevnom zbere

■ Monika Beňová

Na začiatku Nového roka 2022 v nás ešte doznievalo posolstvo vianočných sviatkov. No popri tom sme sa tešili z postupného uvoľňovania topatrení spojených s Covid-19. A tak po Novom roku sme postupne prestali s obmedzením počtu účastníkov na bohoslužbách, začali sme s prípravami filiálnych konventov (Rankovce a Čakanovce 23.1.2022, Boliarov a Bačkovík 13.2.2022), výročného stretnutia presbyterov (Rankovce 20.2.2022) i s prípravou výročného zborového konventu (Rankovce 27.2.2022).

Prebehol online ekumenický modlitebný týždeň od 18.1.-25.1.2022, ktorého sa zúčastnili niektorí bratia a sestry nášho cirkevného zboru. Takisto bola možnosť zapojiť sa do online biblických hodín, ktoré pripravila naša cirkev každú sobotu o 17.30 hod. Aj tento čas využili niektorí naši bratia a sestry.

V rámci aktivít nášho cirkevného zboru sa nám podarilo zorganizovať Manželský večer v rámci Národného týždňa manželstva, ktorého témou bol Manželský trojuholník – intimita, dôvera, láska. Tento večer sa uskutočnil 13.2.2022 v Čakanovciach. Večerom nás sprevádzali s. farárka Monika Beňová a s. Magdaléna Činčurová, kultúrny zážitok nám priniesla klezmer kapela z Košíc a duchovným spre-

vádzaním v rámci diskusných skupín poslúžili manželia Igor a Božena Mišinovci a Miroslav a Jana Mičkovci.

Takisto v práci so ženami v rámci Spoločenstva evanjelickej žien sa uskutočnili pravidelné online Stretnutia s Debou, na ktorých nám Božím Slovom poslúžila s. Zuzana Valovská.

Sme veľmi vďační za to, že pravidelné aktivity nášho cirkevného zboru, ako detské besiedky, mládež, konfirmačná príprava a dorast, rodinné spoločenstvo, prebiehali bez väčších problémov a mladí ľudia i manželské páry, či ďalší, ktorí prichádzali, tak mohli byť budovaní a vzdelávaní v Božom Slove i v učení našej cirkvi, to najmä v rámci konfirmačnej prípravy.

V rámci pastoračných návštev boli navštívené viaceré rodiny, resp. jednotliví bratia a sestry v našom cirkevnom zbere – 14 domácností.

Na večnosť sme vyprevadili Pavla Korečku z Trstán, Boženu Matejovú z Rankoviec a Jolanu Kučinaiovú z Rankoviec.

Mesiac február nás ale tiež voviedol do konfrontácie s vojnou v Ukrajine (24.2.2022), ktorou sa

začala ťažká a dlhá vlna migrácie z Ukrajiny k nám na Slovensko, do Poľska, do Maďarska, Moldavska a Rumunska. Obaja s manželom a vlastne celou rodinou sme sa okamžite zapojili do dobrovoľníckych prác a pomoci s ubytovaním týchto ľudí, ktorí k nám začali prichádzať. A tým sme do tejto služby tak trochu vtiahli aj celý náš cirkevný zbor. Po porade v predsedníctve nášho cirkevného zboru sme poskytli priestory fary – kaplánsky byt – na ubytovanie pre prichádzajúcich ľudí z Ukrajiny. V rozpätí piatich týždňov bolo u nás na fare už ubytovaných asi 50 ľudí. A my sme v nich stretli vzácných priateľov, ktorí nás v mnohom obohatili a objavili sme aj vďaka nim nový rozmer viery a vyznávania nášho Trojjediného Pána Boha.

Vel'konočná modlitba

■ Martin Rázus

Ó, Kriste, keď si zvládol smrť,
neodchoď od nás, s nami buď,
voď nás a v púti z lásky rad',
na naše ľudské biedy hľad!

Buď s tými, čo Ťa volajú
a v Tvoju pomoc úfajú!
Kde súži nemoc – vzhliadni, lieč,
a daj čuť verným Tvoju reč,
čo dvíha z lôžka – ulaví,
osladí život boľavý!

Buď s tými, čo šli do sveta,
kde nádej v Tebe opretá –
pomáhaj dieťkam, rodičom,
nedaj trieť biedy na ničom!

V našom cirkevnom zbore je ubytovaných aj viac rodín z Ukrajiny a my zo srdca ďakujeme všetkým vám, drahí bratia a sestry, že s nami zdieľate túto službu – či už prostredníctvom kázní, osobných rozhovorov, materiálnej, finančnej pomoci a pod. Ďakujeme.

Vaša farárka Monika Beňová ■

A tých, čo v smútkoch hľadajú k nám,
poteš – ó, Pane – poteš sám,
uisť ich v svojej добрote
o novom, lepšom živote,
kde zhliadajú, až príde čas,
stratených svojich milých zas!

A keď sa budí nový kvet,
i strom sa počal pod ním skvieť,
i tráva bujnie zelená,
na poli úfnosť znovená –
ach, Spasiteľu, šťastia praj
a chlebu nášmu požehnaj!

Jak v Emaus tých raz z večera,
sa zrak náš k Tebe upiera:
Ó, ostaň s nami, s nami buď,
pamätaj na nás – na svoj ľud
a niekedy, až raz zmrkne sa,
otvor nám svoje nebesá!
Amen. ■

Viete, že...o Veľkej noci

■ Katarína Hašková

♦ tradičná výzdoba domov na Veľkú noc symbolizuje jar, ktorá sa prebúdzá? Preto sa do domov nosia prútiky zlatého dažďa, čerešne a bahniatka, ako aj kvety tulipánov, narcisov a podobne.

♦ stará metóda výzdoby veľkonočných kraslíc používala prírodné materiály, ako boli kvety, listy trávy či zo stromov? Tie sa priložili na vajíčko a okolie sa vymalovalo. Vzor bol potom krásne detailný.

♦ medzi ďalšie metódy výzdoby kraslíc patrí bavlnková metóda, vyškrabávanie vzoru na vymalovanom vajíčku či maľovanie voskom? Každá z týchto metód sa viaže na iný kraj, pričom sa menia aj tradičné vzory.

♦ Veľký týždeň sa začína Kvetnou nedeľou a každý deň má svoj názov? Sú to: Modrý pondelok, Sivý utorok, Škaredá streda, Zelený štvrtok, Veľký piatok, Biela sobota, Veľkonočná nedeľa.

♦ Zelený štvrtok bol prvým dňom v roku, keď sa dobytok smel vyhnať na pašu? Dovtedy bol ustajnený a kŕmený senom z minulého roka. Okrem toho sa v stajni vykonávali rôzne rituály, ktoré mali vyhnať zlých duchov a odplašiť strigy, napr. sa vyrábal cesnakový kríž.

♦ na Veľký piatok sa ľudia kúpali v potoku tak, aby im voda siahala až po krk? Verilo sa, že tak budú

ochránení pred vredmi, chrastami a inými kožnými chorobami. Tradícia sa možno viaže na príbeh o malomocnom Námánovi, ktorého poslal vykúpať sa do rieky Jordán prorok Elízeus. Ženy navyše verili, že vlasy budú mať po tomto kúpeli dlhé a lesklé.

♦ na Veľký piatok bolo zakázané čokoľvek siať, orať či vykonávať inú prácu na poli či v záhrade? Súviselo to, samozrejme, so smrťou Pána Ježiša – žiaden život nemá začínať v deň Jeho smrti.

♦ Biela sobota je ukončením pôstu? V tento deň bolo potrebné dopripraviť celú veľkonočnú hostinu, predovšetkým pochúťky z mäsa, ako aj finalizovať upratovanie celého domu, poutierať všetok prach a všetko vyumývať.

♦ kto sa vrátil prvý domov z veľkonočnej omše, mal ako prvý aj zbierať úrodu z poľa?

♦ zvyšky veľkonočnej hostiny sa nevyhadzovali? Buď sa to dalo zvieratám, spálilo sa alebo sa to zakopalo na poli. Tam skončili napríklad aj škrupiny z vajec či kosti.

♦ tradičný veľkonočný korbáč sa pletol z vrbových prútov, ktorých bolo osem, dvanásť, či dokonca dvadsaťštyri? Bitie prútom, ktoré je rozšírené na západe našej krajiny, malo priniesť silu, hojnosť, rast a zdravie.

Tajnička na voľný čas

MILÉ DETI,

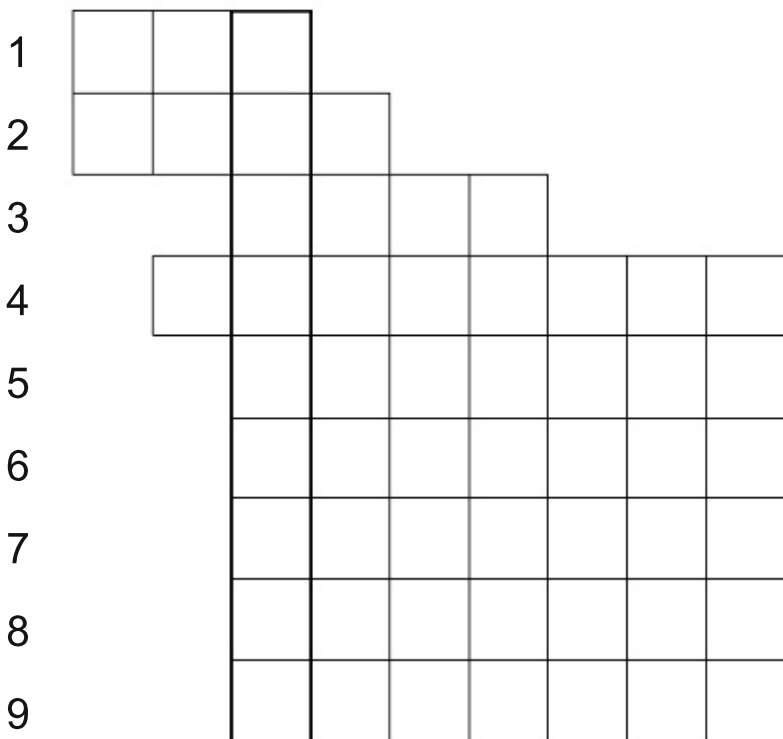
určite sa Vám to už stalo. Pochybnosti o tom, či to „všetko“ nie je len výplod fantázie nejakého veľmi, veľmi starého pána s bipolárnou poruchou...

Čítame si Slovo Božie a čím častejšie, tým je diabol viac nahnevany. Snaží sa nám prekrútiť každé slovíčko či vetu z Biblie, ktoré si práve nevieme úplne presne vyložiť. A už vytvára zrnko pochybností.

Neupadajte do pochybností, ale so zdvihnutou hlavou poďte svetom. Nič na svete nie je pevné a trvácne, nikto nám nevie sľúbiť nekonečnú lásku, pomoc, podporu....

Jedine Ježiš. Jediná pevná skala, pevný bod, nekonečná láska.

1. Evanjelista, 2. Koniec modlitby, 3. 40 dňový ..., 4. Rozhovor s Bohom, 5. Nie len ... ale každým slovom, 6. Služby Božie počas korony pozeráme na ..., 7. Kniha kníh, 8. Ježišovi dvanásť ..., 9. Eva podala Adamovi ...

CIRKEVNÝ ZBOR ECAV RANKOVCE
PROGRAM ZBOROVÝCH PODUJATÍ
JAR 2022

Služby Božie	09:00 Bačkovík a Čakanovce 10:30 Boliarov a Rankovce
Konfirmácia	24. apríl, 10:00 Rankovce
Večera Pánova	1. máj 5. jún
Detská besiedka	PI 17:00 Bačkovík / Čakanovce PI 17:00 Boliarov NE 9:30 Rankovce
Mládež	SO 18:00 Rankovce / online
Rodinky	18:30 každá 2. sobota / online
Konfirmačná príprava	NE 14:30
Dorast	NE 15:30

Pozývame:

Deň matiek	8. máj
Zápis nových konfirmandov	8. máj, 15:00 Rankovce na fare
Koncert talentov	15. máj, Rankovce

Vydavateľ: Cirkevný zbor ECAV Rankovce **Redakčná rada:** Ľubo Beňo, Monika Beňová, Katarína Hašková, Mária Hrehorová, Daniel Goduš, Lucia Godušová, Janette Peková, Milan Vojtko **Grafika:** František Haško ml. **Ročník:** XXVI. **Číslo:** 2 **Adresa redakcie:** Ev. farský úrad, Rankovce 21, 044 45 **Mobil:** 0918 828 307 **E-mail:** casopis.slovo@gmail.com (redakcia), ecav@rankovce.sk (farský úrad) **Web:** ecav.rankovce.sk